

Dosarul nr. 3ra-16/22

2-18000980-01-3ra-10012022

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud. V. Hrapacov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, Ș. Starciuc, A. Curdov)

Î N C H E I E R E

2 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de avocatul Jecov N. în interesele lui Nichita Ilia,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea Oficiului Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Comrat și a primarului mun. Comrat, terți Nichita Ilia, Nichita Marina, Nichita Egor și Nichita Andrei privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 4 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La data de 28 februarie 2018 reclamantul Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat s-a adresat la Judecătoria Comrat sediul Central cu acțiunea de contencios administrativ împotriva Consiliului municipal Comrat și a primarului mun. Comrat privind anularea pct. 2 din Decizia Consiliului municipal Comrat nr. 25/24 din 1 decembrie 2017, prin care s-a dispus încheierea unui contract de locațiune cu Nichita Ilia pe ap. 1 din str. Lenin XXX, mun. Comrat și constatarea nulității contractului de locațiune.

În motivarea acțiunii, a invocat ilegalitatea pct. 2 din Decizia contestată, date fiind prevederile Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, ce interzice încheierea contractelor de locațiune sau acordarea locuințelor de serviciu persoanelor ce nu întrunesc condițiile legii. Astfel, dat fiind faptul că Nichita Ilia nu mai activează de o lungă perioadă în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, acesta este privat de dreptul de a dispune de locuință de serviciu.

Prin încheierile protocolare din 22 martie 2018 și 30 ianuarie 2020, în proces au fost atrași terții Nichita Ilia, Nichita Marina, Nichita Egor și Nichita Andrei.

Prin hotărârea din 19 martie 2021 a Judecătoriei Comrat sediul Central, a fost admisă parțial acțiunea Oficiului Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat, cu anularea pct. 2 din Decizia Consiliului municipal Comrat nr. 25/24 și respingerea pretenției

privind constatarea nulității contractului de locațiune cu Nichita Ilia pe ap. 1 din str. Lenin XXX, mun. Comrat.

La 23 martie 2021, în termenul prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, avocatul Jecov N. în interesele lui Nichita Ilia, a depus apel împotriva hotărîrii din 19 martie 2021 a Judecătoriei Comrat sediul Central, completată la 12 aprilie 2021, solicitînd casarea hotărîrii în partea admiterii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 4 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat, apelul a fost respins.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind întemeiată soluția primei instanțe, avînd în vedere prevederile art. 109 din Codul cu privire la locuințe al R.S.S. Moldovenești (în vigoare la data acordării locuinței de serviciu lui Nichita Ilia și abrogat la data de 29 noiembrie 2015), potrivit cărora muncitorii și slujbașii, care au întrerupt relațiile de muncă cu întreprinderea, instituția, organizația, precum și cetățenii, excluși din rîndurile membrilor colhozului sau plecați din colhoz din proprie inițiativă, urmează să fie evacuați din locuințele de serviciu cu toate persoanele care locuiesc împreună cu dînșii, fără a li se acorda o altă încăpere de locuit.

Astfel, Nichita Ilia, după concedierea din poliție în anul 2013, urma să elibereze locuința de serviciu ce i-a fost acordată. Iar decizia contestată a administrației publice locale este lipsită de temeiuri legale.

La 2 noiembrie 2021, avocatul Jecov N. în interesele lui Nichita Ilia a depus recurs împotriva deciziei din 4 octombrie 2021 a Curții de Apel Comrat, iar pe 17 noiembrie 2021 a prezentat motivarea cererii de recurs.

În susținerea recursului, a invocat dezacordul său cu soluția instanței de apel, considerînd-o eronată și susceptibilă de a fi casată

Invederează că nu este de acord cu soluția instanței de apel, care nu indică clar asupra normelor juridice încălcate prin actul administrativ anulat.

Totodată, indică asupra faptului că locuința ap. 1 din str. Lenin XXX, mun. Comrat de facto i-a fost atribuită lui Nichita Ilia nu în calitate de locuință de serviciu, ci drept apartament de locuit.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei decizii noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 4 octombrie 2021 și a comunicat-o reprezentantului recurentului la 14 noiembrie 2021. Astfel, motivarea recursului depusă la 17 noiembrie 2021 este în termen.

La 11 ianuarie 2022, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă, pînă la data examinării prezentei cereri, la Curtea Supremă de Justiție nu a parvenit nicio referință pe caz.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de avocatul Jecov N. în interesele lui Nichita Iliu, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o

reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de avocatul Jecov N. în interesele lui Nichita Ilia.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de avocatul Jecov N. în interesele lui Nichita Ilia se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu